

[Lange.]

usikre og prisgivne maa alle erhvervsdrivende føle sig, naar de ser Bestemmelserne i § 3, der tillader Handelsministeren paa egen Haand at træffe Bestemmelse om Centralisering af Indkøbet af enkelte særlig vigtige Varer. Vil denne Centralisering komme til at foregaa som Privatdrift eller som Statsdrift? Det kan ingen vide. Og hvad er „særlig vigtige Varer“?

Jeg tror ikke paa Valutaordningens Nødvendighed af valutamæssige Hensyn, det vil fremgaa af det, jeg hidtil har udtalt, men jeg erkender fuldt ud de handelspolitiske Muligheder, en saadan Ordning kan rumme, og det giver ogsaa mit Partis Stilling i Valutaudvalget og i Folketinget tydeligt Udtryk for. Jeg erkender tillige, at der kan træffes en Ordning, der har Mulighed for at fremme Beskæftigelsen her i Landet — Afsætningen af vore Landbrugsprodukter og Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden er det danske Samfunds livsvigtige Problemer i Tiden. Den høje Regering kunde og kan meget let komme i Forhandling med os om at finde Vej til den bedst mulige Løsning af disse Spørgsmaal. Den højtærede Handelsminister ryster paa Hovedet ad min Udtalelse, men vi har hele Tiden, paa alle Stadier, erklæret os villige til Forhandlinger om Foranstaltninger af handelspolitisk og beskæftigelsesmæssig Art. Vi har ønsket, at man skulde tage en Forhandling op f. Eks. om Industriens Toldforslag. Jeg ved ikke, hvorfor man overhovedet har ulejligt Industrien med at udarbejde disse Forslag. I lang Tid var det ikke muligt at holde Møde i Valutaudvalget, fordi man ventede paa disse Forslag, som der er gjort et stort Arbejde for at faa udarbejdet, men da Forslagene saa endelig kom frem, blev der ikke gjort Forsøg paa blot at optage en Forhandling derom. Vi har imidlertid fra konservativ Side været villige til at optage en Forhandling om disse Forslag, og vi har stillet Forslag om en Ordning, der kunde give den høje Regering det handelspolitiske Instrument, som vi anser for nødvendigt under de kommende Forhandlinger.

Med disse Bemærkninger skal jeg forny mit Partis Tilbud om en imødekommende Forhandling, hvis den højtærede Handelsminister nu i, om jeg saa maa sige, den 11te Time skulde være kommet til Forstaelse af, at det er den høje Regerings Pligt ikke at kaste Folket ud i en bitter Kamp, men at samle det om en Ordning, alle kan bøje sig for. En saadan Ordning maa tage Sigte paa at give os en god Stilling under kom-

mende handelspolitiske Forhandlinger og at give tryggere Kaar baade for Produktionen og for Omsætningen. Men kræver den høje Regering en fuldkommen Udlevering af det frie Erhvervsliv, er vi parate til at tage Kampen op i Bevidstheden om, at det, vi kæmper for, er det, der er mest tjenligt for Land og Folk.

Jeppesen (Drusebjerg): Hvis man vil drage en Sammenligning mellem det foreliggende Lovforslag og den Lov om samme Emne, som udløber nu til 1. November, maa man komme til det Resultat, at det foreliggende Lovforslag er det mindst omfattende. Pligten til Aflevering af Valuta, som var en Hovedhjørnesten i den Lov, der udløber, er ophørt og gaar ikke igen i det foreliggende Lovforslag, og Erhvervene faar efter det foreliggende Lovforslag en betydeligt udvidet Indflydelse. Endelig skal jeg pege paa, at Frilisten ogsaa faar en betydelig Udvidelse. Kun paa eet Omraade er Lovforslaget mere omfattende, nemlig med Hensyn til Lovens Varighed, men dette er jo ikke af principiel Natur. Det kan ikke være det, der er det bestemende for den stærke Modstand, som er rejst fra Oppositionens Side. Det bliver mere og mere klart, efterhaanden som Tiden skrider frem, at den Modstand, som er rejst fra de to Oppositionspartiets Side, mere er af politisk end af saglig Natur. Det er jo meget faa og smaa Indvendinger, der sagligt set er rejst imod det foreliggende Lovforslag. Det kunde være meget fristende at foretage en Sammenligning mellem de stærke Udtalelser, der lød fra Partiet Venstres Ordfører i det andet høje Ting, og de mere venlige Fredstoner, der lød her i Dag, og det kunde være endnu mere fristende at gaa ind paa en nærmere Analysering af de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) imod selve Lovforslagets Bestemmelser. De var i Virkeligheden saa faa og smaa, at man ikke forstaa den mægtige Modstand, det mægtige Skyts, som man nu kører op imod Lovforslaget, der, som jeg allerede har sagt, ikke er saa omfattende som det Lovforslag, man har stemt for for 5 Maaneder siden. Jeg føler mig overbevist om, at hvis det skulde ske, at Flertallet i det andet høje Ting skiftede, at det blev det ærede Medlems Parti, der kom til at faa Ansvar for Landets Politik i den nærmeste Fremtid, vilde man se sig nødt til at gennemføre Foranstaltninger af den Art, som her er foreslaaet. Jeg tror ikke, man vilde kunne nøjes med